Quibꝫ ꝯſideratis dicet quicūqꝫ racōnabiliter loquens. Quia vtiqꝫ ē fructus iuſto) de bonis opibꝫ ſuis/ ſiue de ſua iuſticia/ ergo a contrariis (vtiqꝫ dn̄s diiudicans eos) .i. malos de iniq̄tatibꝫ eoꝝ non ſolū ī futuro ſꝫ etiā in vita p̄nti vbi florē vidētur/ vult ergo intelligi q̄ nec mali in hoc ſeculo omnino a pena ſūt liberi q̄uis florē videātur/ nec boni a bn̄ficio ſequeſtrati licet mūdanis oneribꝫ opprimātur.

Pſalmus .lviij.

Vox xp̄i et membroꝝ eius.

Eripe me de inimicis meis) qui oderūt me (de9 meus) qꝛ nō poſſum eripi ſine tuo adiutorio (ꝛ ab inſurgētibꝫ ī me) v̄bis ꝯtumelioſis (libera me) Eripe me) non ſolū (de cogitantibus in mala ſed de hiis etiā q̄ iniq̄tatē ꝯceptā mēte) durata etiā ꝯpacōne ꝯpleret ꝛ de viris parans ad effundēdū ſanguinē innocētū xp̄i ꝛ ſuoꝝ. Salua me dico qꝛ ecce. Repert animā meā) .i. me ip̄m (irruerūt) cū impetu ſine om̄i racōne (in me) huilē (fortes) ſupbi iudei p̄ncipes ſacerdotū et ſeniores ip̄i de ſua iuſticia p̄ſumētes ut morti me traderēt. Ita p̄ſidi iudei ſup me irruerūt ſine cauſa qꝛ. Nec iniq̄tas mea) precādo ꝯtra p̄ximū (nec p̄cēm meū) factū ꝯtra deū meruerūt qꝛ hoc in facere debuiſſent (q̄ ſine iniq̄tate curſū vite p̄ntis pegi ꝛ direxi) v̄bo meo. p̄dicacōne mea et vite mee exēplo. p̄uos ꝛ diſtortos hoīes q̄ntū ī me fuit ad rectū finē (direxi) Occurre michi ad teſtimētū) q̄ ſcd̄m naturā diuinā a te nunq̄ diſceſſi ꝛ fac ut (q̄ nō vidēt videāt) p ſ̄ de q̄ ego equalis tibi ſū. fac notā hoībꝫ equalitatē nr̄am/ nō putent iudei ſe purū hoīem crucifixiſſe (et tu dn̄e deus v̄tutū) .ſ. angeloꝝ (deus iſrahel) .i. q̄ videis deus ſolius iſrl̄. i. vnius gētis q̄ te colit.

Intēde ad viſitādas om̄es gentes) ut tibi credētiū
copia creſcat ex gētibꝫ qꝛ ſterilitatē fidei in iudaico po-
pulo ꝯperiſti(nō miſerearis hiis q̄)ex certa malicia et
obſtinata mēte(ī pc̄cis pſeuerāt)qꝛ tales nō ſūt digni
miſc̄dia. Prophā de iudaici populi futura ꝯuerſione.
Intende dn̄e ⁊ vere intendes et ſalubriter. qm̄ In vl-
tima etate ſeculi)adhuc iudei qui pfidi fuerūt ante(cō
uertentur)ad fidē tuā ita ardēter qꝛ ſicut nūc crudeliſ-
ſima obſtinacōe durati ſūt ita tūc(ut canes famelici)fi-
dei auidiſſima deſideria(pacientes)q̄ canibꝫ merito cō-
parātur qm̄ antixp̄m illū in hūaniſſimā beluā fidei calo-
re raptati/religioſis latratibꝫ inſequētur/meliores erūt
tūc canes q̄ nūc ſūt hoīes qn̄ legē in q̄ mō delinquūt tūc
fideliter defenſare ꝯtēdēt/q̄ ꝯuſi(ciuitatē).i.ſanctā ec-
cleſiā defendēt ⁊ muniēt ꝯtra hēticas impugnacōes quā
correctis p̄dicacōibꝫ(circuibūt) Ecce loquētur ī ore
ſuo)qđ nūc habēnō merentur ī corde/alioſqꝫ ad bona
ꝯuertent q̄ ipi pus credē noluerūt/et erit vtiqꝫ(in labiis
eorꝫ gladius)celeſtis vbū dei q̄ gladius legitur bis a-
cutus ex vtroqꝫ teſtamēto feriēs ⁊ ad ſanitatē felices a-
nimas ſua vulneracōne pducēs/et ita om̄es mirabūtur
dicētes(qm̄ quis audiuit)ſcꝫ talia. Et tu dn̄e deride
bis eos)qui p̄dicacōes rectas audire noluerint(et ad
nichilū deduces om̄s getes malignātes q̄ obſtinacōe
crudeli ī ſcelerata antixp̄i religiōe pmanſerint. ¶ Vox
filii ad p̄rem ex forma hūanitatis. Fortitudinē meā p
te cuſtodiā)ſuitio tuo applicādā ⁊ exponēdā ad glīaꝫ
tuā(qꝛ tu deus ad altitudinē tuā ſuſcepiſti me ⁊ miſc̄dia
tua)anteq̄ quicq̄ boni agerē(puenit me)pre ꝯſortibꝫ
meis dādo m̄ ſine mēſura ſpm̄ ſanctū. Deus oñdit m̄)
quantā miſc̄diā exhibuerit michi(ſup inimicos meos)

ut totaliter nō pereant ut etiā inter inimicos meos ꝟtus
maieſtatis poſſꝫ oñdi·ſ· ut de blaſphemis fiāt religioſi/
⁊ de iniq̄ ꝯūſacōe iuſtiſſimi· ego vero implēs ꝑceptū tuū
oro(ne occidas eos)ne penitus pereāt ſꝫ magis erraſſe
ſe glorioſa ſatiſfactōe ꝯgnoſcant(et ne qñ obliuiſcātur
ꝑpli)xp̄iani aliquo tp̄e(mei)·i·mee paſſionis· ſi nō ſint
teſtes legis et mortis mee/iudei multū quidē iuuāt au=
ctoritatē xp̄ianā qꝛ p̄dicta oīa inueniūtur ī libris eo=
ꝝ/ qđ niſi eſſꝫ/ ꝯfinxiſſe ⁊ adinueniſſe xp̄iani putaren
tur. Et ſi rogo deus meus ut iudei omninō pereant.
Diſp̄ge tū illos in ꝟtute tua) p diuerſas terras ut in
hac diſpſione ſcelus ſuū penitēdo deplorent(et depone
eos) de ſupbia ſua/a poteſtate/a iudicijs/a regno/a ſa
cerdotio ut ſint ī opprobriū oībꝫ(ꝓtector meus dn̄e)
Et ſi rogo deus meus ut nō occidas eoſ. Occide tū de=
lictū oris eoꝝ)·i· inſanas cogitacōes eoꝝ qñ conſiliū
inierūt ut neci me traderēt(et ſmonē labioꝝ ſuoꝝ)qñ
dixerūt reus ē mortis· reſuſcitādo aūt me quē pdē volue
rūt occidis delicta oris eoꝝ et ſmonē labioꝝ ſuoꝝ qꝛ
tūc q̄ppe quē pdēdū clamauerūt viuē expaueſcēt. et quē
in terra ꝯtēpſerūt in celo ab oībꝫ gētibꝫ adorari mirēt
(⁊ ꝯphēdātur ī ſupbia ſua) vidētes ſe ſupbe egiſſe ⁊ in=
aniter qꝛ fruſtra irruerūt fortes ī hūilē. Judei ꝯphenſi
in ſupbia ſua facti hūiles. De execracōe)ſiue maledi
cto ꝯtra xp̄m(et de mendacō)ꝯtra eū· penitētes(annūci
abūtur ī ꝯſūmacōne)·i· in pfectōne ꝟtutū. annūciabitur
enī alijs qꝛ iudei q̄ p̄mo erāt xp̄i inimici iā ſūt ꝯuerſi ⁊ p
fecti ī ꝟtutibꝫ ita qꝛ vbi abūdauit delictū execracōis et
mēdacij. ſupabūdabit gr̄a pfectōis. et hoc factū(eſt
in ira ꝯſūmacōis) q̄ eſt qñ deus vindicat ad ſalutē(et
ita nō erūt tales) q̄les p̄us fuerūt ſupbi ⁊ blaſphemi.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Et iſti iudei cū fuerint ꝑfecta religiōe veraciter inſtructi
Tūc ſciēt ⁊ ↄgnoſcēt xp̄m dn̄m eſſe iacob) patriarche
ſui qḋ p̄mitus nō credebāt (et fimū terre) gētiū p oīes
partes terre qḋ modo durato corde nō ſapuīt. Conuer
tētur) ſupra ē poſitus verſus iſte vbi ↄuerſio ⁊ ſalus iu-
deoꝝ futura affirmātur. Iſpi vero) iudei q̇ verā merue-
rūt habere doctrinā (diſpergētur) vbiqꝫ inter gētes (ad
māducandū) cibū ſpūalē ſcilicꝫ ut alios lucrētur p̄dica
cōnibꝫ ſuis et ī corpus eccleſie trāſformēt credētes (ſi nō
fuerint ſaturati) de credulitate ipſoꝝ vidētes v̄ba ſua
non fructificare in mētibꝫ ꝑfidoꝝ ut vellent (murmura-
būt) ↄtra pigros increpātes alios nolētes credere.
vtroqꝫ pariete. ſ. ipſo iudaico ⁊ populo gentili in angu
ar ī lapide ↄiūcto eccleſia tota gaudens dicit.

Ego aūt cantabo potentiā tuā) qua liberaſti me et iu-
deos ⁊ gentes ↄuertiſti (et exultabo mane miſcḋia tua)
cū ſcꝫ nox ſeculi iſtius obſcura trāſierit qn̄ iam miſericoꝛ
dia tua in ſanctoꝝ remuneracōnibꝫ eluceſcet.

Et hoc iuſte faciā. Quia factus es ſuſceptoꝛ meus)
id ē meoꝝ ad maximā dignitatē (refugiū) mei ⁊ meoꝝ
michi (in die tribulacōis) o q̄ gratū eſt refugiū qn̄ tpe
tribulacōis ↄdonat᷑. Quapropter. Adiutoꝛ meus)
nō tantū cantabo ſꝫ (tibi pſallā) bonis opibꝫ quia (deus
ſuſceptoꝛ meus es) ↄtra pſecucōes hoſtiū (deus meus)
id ē creatoꝛ meus (miſcḋia mea) qꝛ totū quicquid ſū de
tua miſericoꝛdia eſt.

Pſalmus. lix. in quo docemur ut deſerētes dia-
bolū regem nobis xp̄m eſſe cognoſcamus.

Propheta in voce populi qui in priſtinis erroribꝫ erāt
alligatis gratias agens de cōuerſione eoꝝ dicit.